

*Ирина ӘХМӘТҖӘНОВА,
сәнгат тарихы укытыусыһы*

Әхмәтҗәнова Ирина Дәрҗиш кызы Баймак калаһында тыуған. Магнитогорск дәүләт педагогия институтының художество-графика факультетын тамамлағандан һуң К.Дәүләткилдиев исемдәге художество гимназияһында Башкортостан һынлы сәнгатә тарихын укыта, БДУ-ла эстетика дәрестәре алып бара. Боронго Уралдағы матди һәм рухи мәзәниәттә, башкорт мифологияһын тикшерә, Башкортостан рәссамдарының ижадын өйрәнә.

«Варис». 1998 й.

Сығыу талантлы йәш башкорт рәссамдарының береһе Йәлил Сөләймәновтың ижадында ла нәфис-символик фекерләү кеүһе дауам итә. Уға башкорт мәзәниәтенең асылын үзенсә күреү, кеше донъяһына үз мөнәсәбәте булыу хас. Йәлил Сөләймәновтың ижады боронго милли мәзәниәт ерлегендә һәм дөйөм кешелеккә хас киммәттәр хакында ныкышмалы уйланыуҙар нигезендә үсеште.

Үз ижадында рәссам бала сактан күнел түрендә урын алған боронго башкорт легендалары һәм хикәйәттәренә мөрәжәгәт итә. Рәссам Башкортостандың иҫ киткес гүзәл төбәге, меңдәрсә йылдар элек барлыкка килгән, ваҡыттар үтеү менән даны арта бар-

ған Шүлгәнташ мәмерйәһе менән кин билдәле Бөрйән ерендә тыуып үскән. Мәмерйә эсендә һакланған гәжәйеп һүрәттәр һәр сак игтибарын йәлеп итә уның. «Үгеҙҙәр» (1995) картинаһы бына ошо алыҫ үткәндәр шаңдауы төслә. Һүрәттәге үгеҙҙәргә альтамир бизондарының ярһууы һәм дәрте хас, уларҙа Катил батшаның үгеҙе менән алышқан Урал батырҙың еңеүгә булған ихтыяр көсә лә, бик күп йәш егеттәрҙе һәм кыздарҙы һәләк иткән грек Минотаврының аяуһызлығы ла, Пикассоның испан Герникаһының емергес көсә лә сағыла. Был образдар тормош метафораһын күрһәтә, ә ул уйлау һәм фекерләүҙә генә түгел, ә әүҙем көрәштә, һынауҙарҙы еңеп сыға белеүҙә күренә.

«Йылға аша күпер» (1996) картинаһы иһә икенсе сюжет аша кыйынлыктарҙы еңә белеү идеяһын аса. Кеше гүмере мөхәббәт, йәшлек, уңыштар һәм табыштарҙан ғына тормай, унда һикәлтәләр зә байтаҡ. Һәр кеше яҙмы-

«Зэйнәп инәй». «Кешеләр һәм таузар» серияһынан. 1999 й.

«Юлда». «Озон көй» серияһынан. 1997 й.

шында бәхетле мәлдәр менән бергә югалтыузар, икеләнеүзәр зә осрай, һәр кем ғүмер юлында осраған үрзәрзә һәм упкындарзы, каршы ағымдарзы үтә белергә, үз йылғаһын, үз күперен табырға тейеш. Үрзә әйтегән картинала әле генә йылға өстөндәгә күпер аша үткән йәш ғаилә — катын, ире һәм уларзың балалары һынланған. Улар өсөһө бер бөтөн, бер ғаилә. Тормош кыйынлыктарына осрағанда рух ныклығын һаклай алған йәш ғаилә ағзаларының йөзөндә кәнәгәт йылмайыу. Картинаны караған һәр кеше: без зә улар кеүек тормош күперен бергәләп, күңел сафлығын, үз ғаиләбеззе, ырыуыбыззы, еребеззе һаклап калып үтә алырбызмы, тигән уй кисерә.

Әлбиттә, тормош куйған һораузарға һәр рәссам үзенсә яуап бирә, был яуап уның эш шарттарына, күңел торошона бәйләнгән.

Йәш рәссамдың «Таузар йыры» (1991) тигән тәүгә эштәрәнең береһе үк тамашасы игтибарын йәлеп иткәйне. Был әсәр рәссамдың ижад юлын тикшерәүзәгә тәүгә картина булып хезмәт итә ала, сөнки унда Й.Сөләймәновтың рухи һәм ижади эзләнеүзәрәнең сыганактары айырыуса асык сағыла.

Беззең күз алдында — Урал төбәгенең икһез-сикһез тау тезмәләре. Улар қояш нурында янған, елдә елләнгән. Офоктарға барып тоташқан мәлдә тау битләүзәре ниндәйзәр көй һуҙған төслә. Тәбиғәттең торошо журайсы карт уйнаған журай моңона ауаздаш. Күктә, бейектә коштар һәм күк батшаһы Сәмреғош рухы төслә бөркөт кыйылып оса. Бөркөттөң ирекле, көслә канаттары ерзе, унда йәшәгән кешеләрзе һаклаған төслә.

Таузарзы, кешене, барса тәбиғәтте һынландырыузағы төстәр уртақлығы композицияның бер бөтөнләгән көсәйтә һәм рәссамдың донъяның берзәмлеген асык аңлауын һызык өстөнә ала. Рәссам артабан да был темаға кабат-кабат мөрәжәғәт итә, ошо мотивты кабатлай, әммә ул торған һайын сағыуырак, тасуирирак төс ала.

Йәлил Сөләймәновтың донъяға карашы формалашыуында атаһы, танылған фольклорсы, башкорт халқының тарихи ынйыларын туплауы, бик күп башкорт ғалимдарын әзерләгән академик Әхмәт Мөхәмәтвәли улы Сөләймәновтың роле баһалап бөткөһөз. Үзе лә иҫ киткес тырыш, кешелекле һәм кеселекле Әхмәт Мөхәмәтвәли улы бәләкәйзән һүрәт төшөрөргә яратқан һәм улын да сәнгәткә ылықтырган, уның күңелендә тормошка ижади мөнәсәбәт тәрбиәләгән.

Быуындар күсәгилешлеге — Йәлил Сөләймәнов ижадындағы төп һәм ин мөһим темаларзың береһе. «Өс быуын» (1995), «Кәмә янында» (1996), «Ырыу ағасы» (1998), «Өләсәй ейәне менән»

(1996), «Карт» (1999) картиналары ошоно раслай. Рэссам халык образдарында башкорт Һызаттарынын Һынландыра, уларзын йөзөндә эхлаки көс, илһам һәм дарман һизелә. Йәлил быуындарзын айырылгыһыз рухи бәйләнешен дөйөм кешелек киммәте итеп раслай. Шуға күрә Йәлил Сөләймәновтың ижады уның эргәһендәге кешеләр өсөн генә түгел, башка ил халыктары өсөн дә мөһим. Әйтәйек, Вашингтондағы картиналар галереяһы директоры, Америкала йәшәүсә Наилә Александр рэссамға язған хатында уның «Өс быуын» картинаһының әлегә хужаһы өсөн зур әһәмиәткә эйә булығы билдәләй: «Уның өсөн картина иҫ киткес тартыу көсөнә эйә. Хужа был әсәрзә бер нисә тапкыр килеп һораны. Картина менән уның араһында гәжәйеп бер бәйләнеш барлыкка килеп, ул хужаның улы менән үз-ара мөнәсәбәт символына әүерелде. Ул һинен картинада үзенсәлекле фәлсәфәүи аҡыллылыҡты тойомай, сөнки унан йылылык, наз, тыныслык беркәлә».

Йәлил Сөләймәнов ижадында ошо ерзә быуаттар буйы йәшәгән ябай халықтың эске рухи донъяһын, цивилизация кеүек төшөнсә боҙа алмаған тәбиғи тормошон аса. Рэссамдың әсәрзәрендә кешенен тәбиғәт, үз-үзе һәм тирә-йүндәгеләр менән тулығынса килешеп йәшәүе күрһәтелә.

Йәлил Сөләймәновтың «Ай һәм тирмәләр», «Кәнифәнен төшө», «Колонсак», «Яңғыз юлсы өсөн бишек йыры» кеүек лирик әсәрзәре тәбиғәт һәм кешенен изге әһәмиәтен, халык ижады образдарын, алыс бала сак хәтирәләре хакында тәҫсәраттарзы сағылдыра.

Рэссамдың живопись өлгәләрендә бер аз төнгә якын, қояш байыған һәм калкқан сактағы төстәр өстөнлөк итә, шуға ла буяузар сағыу, матур һәм катмарлы. Ошо рәүешлә ер һәм күк йөзөн тасуирлаган буяузар айырыуса гәжәйеп төс ала һәм тирә-йүнде, тәбиғәтте гүзәл бер сер донъяһы итә. Картиналарзағы буяузар төсө ысынбарлыктағынан айырыла. Йәлил Сөләймәнов өстәмә тондарзы сағыштырыу, капма-каршы төстәрзә оста қулланыу маһирлығына эйә.

Ғәзәттә уның картиналарының композицияһы күп фигуралы булығы менән айырылып тора. Кешеләр, коштар, хайуандарзын һүрәттәре катмарлы рәүеш ала. Улар картинаның

өсөнә һыймай, ситенә сығып киткән кеүек. Әйтерһен дә һүрәтләнгәндәр донъяһын бер бәләкәй генә өлөшө.

Шулай булығы карамастан, рэссамдың һәр картинаһы тулы һәм тамамланған булығы менән игтибарзы йәлеп итә. Ул үзенен күп фигуралы композицияларында мотивтары төрлө булған үз композицион-техник системаһын булдырыуға өлгәшкән.

Йәлил күберәк квадрат формаһындағы композицияларзы һайлай, сөнки квадрат өсөнә генә түңәрәк яһап була. Уның картиналарындағы тигез вертикаль һәм горизонталь һызыклар икһез-сикһез башкорт далаларының офоктарына һәм тау түбәләренә, күк Урал күгенә һәм ерзәренә тап килә — быллар рэссам Йәлил Сөләймәнов әсәрзәренең төп һызаты.

Заманыбыз рэссамы буларак уға йәмғиәтебеззәге төрлө катмарлыктар за, каршылыктар за аңлашыла. Уның «Коро күл», «Катын һәм карғалар», «Иске кәмә», «Буш бишек» кеүек картиналарына трагизм хас. Ата-бабаларының рухи сығанақтарына мөрәжәгәт итеп, рэссам үзен борсоған һораузарға яуап эзләй. «Онотолған доға» тигән (1997) гәжәйеп картинаһында, автор кеше менән донъялык араһындағы боронго бәйләнештәрзә хәтерләткән төслө, мәмерйә алдында ай һәм йондоззар нурына қойонған таш һын күренә.

Рэссамдың «Буш бишек. Легенда» (1998) картинаһын карағанда башкорт легендаһының йөкмәткәһен беләү мотлак түгел. Уның асылы һүзһез зә, сәнғәт һүрәтләүе аша аңлашыла. Балаларын юғалтқан, ә, бәлки, һақлай алмаған йәки бөтөнләй бала табыу бәхетенән мәхрүм булған оло йәштәге катын-кыз образы. Ә был беззәң замандың яман һызаттарының береһе. Бәлки, үсеп еткән балалары әсәләрен қалдырып киткәндәр һәм был бишек әсә өсөн бер хәтирәләр? Әсә кеше иһә үзенен балаларын һаман көтә.

Қайтыу темаһы рэссамды тулкынландыра, уның ижади рухына тынғылык бирмәй. Тап ошо уны «Тәңрәләрзәң кире қайтыуы» (1998—1999) тигән картиналар серияһын языуға этәрә.

«Қарға туйы» картинаһында алғы планда — коштар-қарғалар, артабан кешеләр һүрәтләнә. Иң урала — қояш. «Қарға туйы» борон-борондан башкорт халқы өсөн қояш һәм яз байрамы, ата-бабаларзы иҫкә алып, доға

ужыу, гаиләгә һәм бар ырыуга изге теләктәр теләү мәле һаналған.

Артабан башкорт халкының али-һәһе, гаилә усағын, катын-кызы һәм балалары яклаусы «Һомай» картинаһы үзенә алтын төскә мансылған йомшак һәм назлы буяуҙары менән игтибарҙы йәлеп итә.

Мифологиялағы шикелле, Һомай алтын сәсле һәм ак канатлы итеп һынлана. Ошо мәлдә ирекһезҙән «катын-кызы ир кеше үпһә, ул кошка эйләнә» тигән кобайыр юлдары иҫкә төшә. Рәссам катын-кыз образдарын үзенсә сағылдыра, тәбиғи, күп осрақта улар катыны — балаларының әсәһе образына тартым була.

Ғәзәтгә Йәлил Сөләймәнов үзенә картиналарының сюжеттарын һәм мотивтарын тормоштан ала — «Икәү», «Көтөү», «Бала тыуыу», «Исем кушыу», «Бишек йыры», «Балалар ағас янында» тап шундай. Улар гаилә альбомындағы иң кәҙерле фотоһүрәт кеүек кешенең ғүмер юлын сағылдыра — гашик булыу, бала тыуыу, балалыҡ, йәшлек һәм картлык. Әммә рәссам ижадында тормошобозоң был ябай һәм мәңгелек хәкикәттәре йәшәйештең нигезен тәшкит иткән донъяуи характерға эйә.

«Мәңгелек менән хушлашыу» картинаһы Йәлидәң иң сағыу әсәрҙәренең береһе. Һәр һын, һәр хәрәкәт бөйөклөк менән тулы: доға укыр өсөн ике қулын бергә куйған бабай, қулына бәпес күтәргән әсә, борғоһо менән донъяға яңы кеше — бала тыуыуын һөрәнләүсе малай... Барыһы ла яқты, тулқынландырғыс хистәр уята. Осоп йөрөгән коштар иһә картинаға рухи күтәрәнкелек өҫтәй, озағыраҡ карап торһан, улар башкорт келәмдәрәндәгә бизәктәрҙә хәтерләтә.

Рәссам өсөн живопись һәм музыка туғандаш, шуға ла Йәлидәң музыкаға бәйле картиналары ла байтаҡ: «Короған ағас моңо», «Думбыра», «Курай тураһында легенда», «Озон көй», «Хушлашыу йыры», «Кобайыр», «Онотолған моң», «Бишек йыры», һ.б.

Күп фигуралы «Кобайыр» композицияһында халыҡ сәһәнде тыңлай. Төрлө уйҙарға батқан кешеләрҙең йөзөндә яқты қояш нурҙары уйнай. Рәссамдың бөтә картиналарында ла кешеләр тыныс һәм уйсан итеп һүрәтләнә, уларҙа тыныс донъя тауышы ишетелгәндәй. Яқындағы нәмә алыҫая, алыҫтағы яқынайған төслө. Йәлидә кешеләрҙең әлегә мәлдә нимә эшләүҙәре түгел, ә мәңгелек мәсьәләләр борсой.

Йәлил Сөләймәновтың ижадында кеше үз донъяһына сумған. Образдар тәбиғи, кешелектең һәм тәбиғәттең төп күренештәре рәссам өсөн матурлыҡтың асылы һәм ижадының нигезе булып әүерелә. Рәссам үз халкының тәбиғәт балаһы булыуын һәр сак иҫтә тотта һәм безҙә лә ошо ябыҡ һәм алыҫ донъяға алып инә, уның менән бергә безҙә бергә кисерәбез. Рәссамдың эш алымдары, форма, төҫ һәм бизәк, музыка кеүек, уны қапыл ғына һүз менән аңлатып булмай, ул үзә шигриәт кеүек қабул ителә.

Бүрә һәм арыҫлан, бөркөт һәм ат — был образдар Сөләймәнов ижадында айырыуса йыш осрай. Борон-борондан кеше тормошонда тәрән мәғәнәгә эйә булған хайуандар һәм коштар рәссам ижадының төп темаһы булып тора. Шуға ла Башкортостан тураһында иң яҡшы картиналарға үткәрелгән Республика хужожество конкурсында (1998) уның «Тотемдар» серияһындағы анималистик темаһы кин танылыу яуланы һәм Йәлил Сөләймәнов беренсе урынды алды. Башкорт халыҡ эпостары, легендаларындағы Бүрә, Арыҫлан, Шоңқар — кешенең тәбиғәт менән айырылғыһыҙ бәйләнешен тасуирлау билдәһе генә түгел, ә көс, бөйөклөк һәм аҡылды сағылдырыу символдары ла булған.

Рәссам ижадында халыҡтың көн-күрешендәгә тәбиғи нәмәләр — тирмә, бишек, күпер, йылға, кәмә, ағас, кош һәм ат та символ-метафораға әүерелә.

Образлылыҡ — рәссам Йәлил Сөләймәнов ижадының төп тасуирлау һыҙаты. Уның картиналарын П.Пикассоның «Олатай һәм ейәнә», укытыусыһы Ә.Лотфуллиндың «Әсәләр» эштәре менән сағыштырырға мөмкин: кулдар, бармактар, портреттарға характеристика алымдары сағыу, кешеләрҙә кыйыу дөйөмләштәрәп бирелә. Йәлил мәктәптә, институтта укығанда эйә булған живопись өлкәһендәгә реалистик һәм авангард мөмкинлектәрән дауам итә, уларҙы гармоник бәйләнештә үстәрә бара. Бына шулай көсөргәнәшлә эзләнеүҙәр аша рәссам үзенә генә хас хужожество алымдары буддырған. Һәр рәссам үз стиле булыу менән таныла, Йәлидәң дә үзенә генә хас алымдары бар. Уны таныйҙар, уның хақында оҫта рәссам буларак телгә алаалар.

Донъяны саф һәм матур итеп күрәүсә рәссам Йәлил Сөләймәнов өр-яңы ижади бейеклектәр яулай.

